

Το κάλλος της φύσεως ως αφορμή πνευματικής αναζήτησης

[/ Ορθόδοξες Προβολές](#)

Πρωτοπρ. Βασίλειος Ι. Καλλιακμάνης, Καθηγητής Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

Ο τρόπος ζωής στις μεγαλουπόλεις τα τελευταία χρόνια υποβαθμίζεται. Η μόλυνση της ατμόσφαιρας και η συσσώρευση ρύπων, η ηλεκτρομαγνητική ρύπανση και η ηχορύπανση, η έλλειψη πρασίνου και η οικολογική κρίση, οι αποστάσεις ανάμεσα στον τόπο κατοικίας και εργασίας, η κυκλοφοριακή συμφόρηση, καθώς και η αποξένωση και απομόνωση των ανθρώπων, παρά την πληθωρική κοινωνική δικτύωση, επιτείνουν τη βαριά ατμόσφαιρα. Οι μόνιμοι κάτοικοι εγκαταλείπουν τα κεντρικά σημεία των πόλεων και αναζητούν ένα ξέφωτο, για να αναπνεύσουν. Και αυτό φαίνεται από την πρωτόγνωρη οικιστική δραστηριότητα στα περίχωρα και τις παρυφές των μεγαλουπόλεων καθώς και την αυξημένη κίνηση, που παρατηρείται στους μεγάλους αυτοκινητόδρομους καθώς και στα λιμάνια της χώρας κατά τις ημέρες των αργιών, των εορτών και των διακοπών.

Ωστόσο, και αυτές οι απόπειρες απόδρασης δεν εξασφαλίζουν πάντοτε την επιζητούμενη ψυχική ανάπαυση και την εσωτερική ησυχία. Διακοπές χωρίς

πνευματική αφύπνιση και τροφοδοσία χάριτος αφήνουν μεγάλο εσωτερικό κενό, το οποίο παρά τις εναγώνιες προσπάθειες συνήθως δεν καλύπτεται. Και αναδύονται ερωτήματα, όπως: Θα μπορούσε κάποιος να ανανεωθεί όχι μόνο σωματικά αλλά και πνευματικά με την ευκαιρία των διακοπών; Μήπως ο βιαστικός και αγχώδης τρόπος ζωής συμβάλλει στο να προσπερνιούνται ευκαιρίες που μπορούν να αποτελέσουν πηγή έμπνευσης και πνευματικής καλλιέργειας; Μήπως η επαφή με τη φύση μπορεί να βοηθήσει προς αυτή την κατεύθυνση;

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ](#)